

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ
၁၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

ကျော်သူမောင်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂*

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၀၊ ၄၉၂၊ ၄၉၅

ဦးတိုက်လျှောက်ထားသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ၌ တိုင်လျှောက်သူ တရားလိုသေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးတွင် ခွင့်ပြု နိုင်ခြင်း၊ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာပေးအပ်၍ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုနိုင်ခြင်း၊ တရားခံက အယူခံဝင်သော

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၂၄ (ခ)
+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၄ ရက်စွဲပါ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၃

ကျော်သူမောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

အမှုတွင်လည်း အယူခံတရားခံအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ရှိခြင်း။

ပြင်ဆင်မှုတွင် တရားခံက လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေသဘောအရ တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူသေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသည်သာမက သေဆုံးသူကိုယ်စား အခြားသူ တစ်ဦးကို တရားလိုအဖြစ် အစားထိုးရန်မလို၊ အစားထိုးရန်လည်း ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိ၊ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေး ကြားနာရန်သာဖြစ်သည်။ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှု၌ပင်လျှင် တိုင်လျှောက်သူ တရားလို သေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူမည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းသည်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီအညွတ်ရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ အပိုဒ်ခွဲ(ဃ) တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးက ချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၄၀ တွင် တရားရုံးက မိမိ၏ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို သုံးစွဲသည့်အခါ ယင်းတရားရုံးရှေ့တွင် မည်သည့် အမှုသည်ကမျှ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြစ်စေ၊ လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်မရှိစေရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ရာတွင် တရားရုံးက

သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ဆိုခဲ့သည့် အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့်အခါ အမှုသည်တစ်ဦးဦးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ကြားနာနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သော တရားရုံးသို့ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိသော်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးက လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ပြုသည်ကို တားမြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **မောင်ချစ်မြိုင်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အိဗရာဟင် (ခ) မောင်ကျော်ခင်)**^၁ အမှုတွင် အစိုးရက လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း အရပ်သားတစ်ဦး (Private Person) အနေဖြင့် တရားခံအပေါ် တရားရုံးကချမှတ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သူက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ ကျယ်ပြန့်သည့်အခွင့်အာဏာကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုနှင့် ဆီလျော်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ့

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးကျော်မြင့်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူ (၁) အတွက် - ဒေါ်ကြည်ကြည်လွင်
 လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
 ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူ (၂) အတွက် - ဒေါ်မေကြည်ခိုင်
 တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီး
အမှတ် ၈၆၈ တွင် ကျော်သူမောင်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅
အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို
ကျော်သူမောင်က မကျေနပ်၍ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှု
အမှတ် ၂ တွင် ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးသို့ အယူခံဝင်ရောက်ရာ ပလပ်
ခွဲသဖြင့် တရားခံကျော်သူမောင်က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု
အမှတ် ၁၉ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေသူ ဦးလှသိန်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃ ဖြင့်လည်းကောင်း
တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းရာ
ပြင်ဆင်မှုနှစ်လုံးကို ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်
အပေါ် လျှောက်ထားသူ ကျော်သူမောင်က မကျေနပ်၍ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ ၂၁ : ၄၅ နာရီအချိန်က ရေဖြူ
မြို့နယ်၊ နဘုလယ်ကျေးရွာအုပ်စု၊ ထိန်ကြီးရွာနေ ဦးလှသိန်းသည် ဖခင်
ဖြစ်သူ ဦးမောင်လွင်၏နေအိမ်သို့ ထမင်းစားရန်လာစဉ် မမြင့်ဝေ၏
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့အရောက်တွင် ကျော်သူမောင်နှင့်တွေ့ကြောင်း၊
၎င်းက ၁၇-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ ၁၀ နာရီက ထိန်ကြီးကျေးရွာ၌ ၎င်းအား
ကျော်သူမောင်က “ကောင်းကောင်းထားလျှင် ကောင်းကောင်းနေ
လုပ်ထည့်လိုက်ရင် ပုံနေမယ်” ဟု ပြောခဲ့ခြင်းအတွက် ဘာကြောင့်ပြောရ
သလဲဟုမေးစဉ် ကျော်သူမောင်က သံလုံးဝိုင်းနှင့်ရိုက်သဖြင့် ဦးခေါင်း
ဝဲဘက်ခြမ်းဖူးရောင်ကာ ဝဲဘက်ပုခုံးဒဏ်ရာနှစ်ချက်နှင့် ဝဲဘက်လက်ဖျံ
ဒဏ်ရာတစ်ချက်ရရှိခဲ့၍ အရေးယူပေးရန် ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံးသို့

တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားသော အမှုဖြစ်ပြီး ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်အရ ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံးသို့ ရုံးပြောင်းစစ်ဆေးခဲ့သော အမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဦးလှသိန်းသည် တရားလိုပြုလုပ် တိုင်ကြားပြီးနောက် ၁၈ ရက် အကြာတွင် သွေးချိုပမာဏမြင့်တက်၍ သေဆုံး ခဲ့ရာ ၎င်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက မူလရုံးတွင် တရားလိုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် အမှုသည်အဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ခွင့် ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ တွင် အကျုံးမဝင်၍ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ **ဦးစိုးရ ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဦးလှဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄**^၂ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုများကို ဆင်ခြင်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ပါကြောင်း၊ ဦးလှသိန်း၏အလောင်းအား ရင်ခွဲစစ်ဆေးသည့် သက်သေခံ (စ) ဆေးစာ၊ သေဆုံးပြီး ၂၈ ရက်အကြာတွင် အလောင်းဖော်၍ ဒုတိယအကြိမ်ရင်ခွဲ စစ်ဆေးသည့် သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာနှင့် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေး၊ ဒေါက်တာနေလွင်အေးတို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ ကိုယ်တွင်းသွေးချို ပမာဏ အလွန်မြင့်မားခြင်းကြောင့် အရေးကြီးသောကလီစာများ အလုပ် မလုပ်တော့ခြင်း၊ သွေးအတွင်းအဆိပ်ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် သေဆုံးကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် မြို့နယ်တရားရုံးက ဦးလှသိန်းသည် ကျော်သူမောင်၏ သံလုံးဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်မှုကြောင့် ဦးခေါင်းဒဏ်ရာဖြင့်

(၁) ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၄။

(၂) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၈၅။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၍

သေဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ချက်မှာ ဆေးစာများ၊ ဆရာဝန် ထွက်ဆိုချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲပါကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သံပိုက်လုံးကို သိမ်းဆည်းတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ သံပိုက်လုံးဖြင့်ရိုက်သည်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုမှုသာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါလျက် မူလရုံးက မျက်ကွယ်ပြု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားလိုဘက်မှ သက်သေပြရန်တာဝန် ပျက်ကွက်ပါလျက် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် အကြောင်းခြင်းရာ အရ လွန်စွာမှားယွင်းသဖြင့် ပြင်ဆင်တည့်မတ်ပေးသင့်ပါကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ကျော်သူမောင်သည် ထားဝယ်တက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်ကြားဆဲ ကျောင်းသား တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့် ၎င်း၏ ဘဝရှေ့ရေးကိုထောက်ရှုလျက် လျော့ပေါ့ သက်ညှာစွာစဉ်းစားလျက် အပြီးအပြတ်လွတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက သေသူ ဦးလှသိန်းကိုယ်စား ၎င်း၏ အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက နစ်နာသူအမှုသည် အဖြစ် အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ တွင် အကျုံးမဝင်သဖြင့် မှားယွင်းကြောင်းတင်ပြချက်မှာ မမှန်ကန်ပါကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် တရားလိုသည် အစိုးရ ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူသေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုမှာ ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ မူလမြို့နယ်တရားသူကြီးမှ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာသက်သေ များကို ကျနစွာစစ်ဆေး၍ အပြင်းအထန်နာကျင်စေမှုဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်၊ တရားရုံးများလက်စွဲ အပိုဒ် ၆၂၅ ညွှန်ကြားချက်များ နှင့်ညီညွတ်ပါကြောင်း၊ ကျော်သူမောင်က ဦးလှသိန်းအားရိုက်သည့် သံပိုက်လုံးအား တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသော်လည်း

သက်သေခံ (ဂ) မှ (ဂ-၃) အထိ ဓာတ်ပုံပါဒဏ်ရာများအရ အရစ်ပါ သံတုတ်ဖြင့် အရိုက်ခံရ၍ ရရှိသောဒဏ်ရာများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် အတည်ပြုခဲ့ သော တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့၏ အမိန့်များ မှန်ကန်သဖြင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

လျှောက်ထားခံရသူ (၂) ၏ ရှေ့နေက ကျော်သူမောင်၏ ရိုက်နှက်မှု ကြောင့် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သော ဦးလှသိန်းက ရေဖြူမြို့နယ်ရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်း ခဲ့သော်လည်း စာရေးပေးပြီးစေလွှတ်ခဲ့သောကြောင့် ရေဖြူမြို့နယ် တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားခဲ့ရသောအမှုဖြစ်ပါကြောင်း၊ ရေဖြူ မြို့နယ်ဆရာဝန် ဒေါက်တာပုညက ဦးလှသိန်း၏ ဒဏ်ရာများနှင့်ပတ်သက် သည့် ဆေးစာကို ၁၀ ရက်ကြာမှ ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ထားသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာပြင်းထန်လာသည့်အတွက် ထားဝယ်မြို့နယ်ဆေးရုံသို့ လွှဲပြောင်းပေးခဲ့သဖြင့် ထားဝယ်မြို့နယ် ဆေးရုံမှ လက်ထောက်ဆရာဝန် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေးက သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာကို ရေးပေးခဲ့ပါကြောင်း၊ ဦးလှသိန်းသည် ၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အရိုက်ခံရပြီး ၆-၁၂-၂၀၁၀ တွင် ကွယ်လွန်ပါကြောင်း၊ သေသူ၏ဖခင် ဦးမောင်လွင်၏တိုင်ကြားမှုကြောင့် မှုခင်းဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ၁-၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ဒုတိယအကြိမ် ရင်ခွဲစစ်ဆေးရာ ဝဲဘက်ဂျိုစောင်းရှိ ဖူးရောင်ဒဏ်ရာမှာ သေဆုံးခြင်းနှင့် ဆက်စပ်သော ဒဏ်ရာအမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည်ဟု ထွက်ဆိုခဲ့ပါကြောင်း၊ တရားခံကျော်သူမောင်သည် ဦးလှသိန်းအား ၆မူးလုံးအရစ်ပါသော သံတုတ်ဖြင့် အဆက်မပြတ်ရိုက်နှက်ခဲ့သည်မှာ ဆွဲမည့်သူသာမရှိလျှင်

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဆက်ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပါကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ထိရောက်သည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သင့်ပါကြောင်းနှင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ရေဖြူမြို့နယ်၊ ထိန်ကြီးရွာနေ တရားလိုဦးလှသိန်းသည် တရားခံ ကျော်သူမောင်၏ ဦးလေးတော်စပ်သည်။ ၁၇-၁၀-၂၀၁၀ ရက်နေ့ည ၉ နာရီကျော်အချိန်ခန့်က ကျော်သူမောင်က ဦးလှသိန်းအား သံတုတ်ဖြင့် ရိုက်နှက်၍ ဦးခေါင်း၊ လက်၊ ပုခုံးတို့တွင် နာကျင်ဒဏ်ရာများရရှိခဲ့ခြင်း အတွက် အရေးယူပေးရန် ရေဖြူရဲစခန်းသို့ ဦးလှသိန်းက တိုင်တန်းခဲ့ သော်လည်း ရဲအရေးမပိုင်သောအမှုအဖြစ် လွှဲပို့ခဲ့သောကြောင့် ရေဖြူ မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုက်ရိုက်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံး က ဦးလှသိန်း၏တိုင်လျှောက်လွှာအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တရားလိုအား မစစ်ဆေးရသေးမီ ဦးလှသိန်းသေဆုံးသွားခဲ့သည်။

တရားလိုသေဆုံးခဲ့ပြီးနောက် ၎င်း၏အစ်မ ဒေါ်မြဝင်းက အမှုအား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းအပေါ် တရားခံ ကျော်သူမောင်က ကန့်ကွက်ခဲ့သော်လည်း ရေဖြူမြို့နယ်တရားရုံးက ဒေါ်မြဝင်း၏ လျှောက်ထားချက်ကို ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်၍ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်မြဝင်းသည် မောင်ဖြစ်သူ တရားလို သေဆုံးပြီးနောက် အမှုကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိခဲ့ပြီး တရားရုံး အဆင့်ဆင့်တက်ရောက်သည့် ပြင်ဆင်မှုများတွင် လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားခံက တက်ရောက်သည့်

အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားခံအဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဒေါ်မြဝင်းအား ထိုသို့ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ နှင့် အကျုံးမဝင်သဖြင့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က ဆင်ခြင်ရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း တင်ပြချက်အပေါ် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ဝေဖန်စိစစ်ရပေမည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ (၁) တွင် နိုင်ငံတော် သမ္မတသည် ဤကိစ္စအလို့ငှာ အမှုများအတွက် အစိုးရရှေ့နေကို ခန့်ထား နိုင်ကြောင်းနှင့် ယင်းပုဒ်မ ၄၉၂ (၂) တွင် အစိုးရရှေ့နေခန့်ထားပြီး မဟုတ် လျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကသတ်မှတ်သည့် ရာထူးအဆင့်အောက်နိမ့်သော ရဲအရာရှိမဟုတ်သူ အခြားမည်သူကိုမဆို ခရိုင်ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက အမှုတစ်မှုကိစ္စအလို့ငှာ အစိုးရရှေ့နေအဖြစ် ခန့်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားပြီး ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ဥပဒေ အခန်း ၅၊ ပုဒ်မ ၃၆ (ဃ) အရ ဥပဒေအရာရှိများသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် နိုင်ငံတော်ဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် နိုင်ငံတော်ဘက်မှ အစိုးရရှေ့နေအဖြစ် လိုက်ပါဆောင်ရွက်နိုင်သူမှာ ဥပဒေအရာရှိသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ပေသည်။

လျှောက်ထားသူက ကိုးကားတင်ပြသည့် **ဦးစိုးရ ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးလှဖေ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄** စီရင်ထုံးများတွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုများတွင် တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သောကြောင့် တိုင်တန်းသူ သေဆုံးသွားသော်လည်း အမှုမှာ ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သေဆုံးသူ

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ကိုယ်စား အခြားသူတစ်ဦးကို တရားလိုအစားထိုးရန်မလိုကြောင်း၊ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာရန်သာရှိကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ အမှုကို စစ်ဆေးကြားနာရာတွင် မူလတရားရုံးသည် မည်သူကိုမဆို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ အပိုဒ် (၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရသူသည် အမှုကို ကိုယ်တိုင် သော်လည်းကောင်း၊ အကျိုးဆောင်လွှဲအပ်၍ သော်လည်းကောင်း လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိကြောင်းကိုလည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ အပိုဒ် (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ **ဒေါ်အေးဟန် ပါ ၂ နှင့် ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်** အမှုတွင် တရားလိုဦးဖေလှိုင် သေဆုံးပြီးနောက် မူလအကျိုးဆောင် ဦးသန်းမောင်ကို မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကမှ အမှုတွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရန် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲအပ်ခြင်းမရှိဘဲ အမှုတွင် ဆက်လက်လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုကြောင်း မြို့နယ်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းကို တိုင်းတရားရုံးက ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်း သည် မှန်ကန်ကြောင်း၊ သို့သော် တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်တွင် “သေသူနှင့် သက်ဆိုင်သူများက အလွတ်ရှေ့နေကိုသော်လည်းကောင်း၊ အမှုလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေကိုသော်လည်းကောင်း ကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုလိုက်သည်” ဟု ဆုံးဖြတ်ရာ၌ “သေသူ နှင့်သက်ဆိုင်သူများ” ဟူသော အသုံးအနှုန်းမှားယွင်းသည်မှလွဲ၍

(၃) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၂။

ကိုယ်စားလှယ်လွှဲအပ်ခြင်းခံရသူက အမှုတွင် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့် ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၅ နှင့် ကိုက်ညီကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံး၏အမိန့်တွင် “သေသူနှင့်သက်ဆိုင်သူများ” ဟူသော စကားရပ်အစား “အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို” ဟူသော ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ချက်ဖြင့် အတည်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဦးကျော်ညွန့် ပါ ၄ နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ ၊

အမှုတွင် ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသူ တရားလိုသေဆုံးသဖြင့် ၎င်း၏ အတူနေကိစ္စမပွေးစားသားက တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရန်နှင့် ရှေ့နေဖြင့် လိုက်ပါခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့သည့်ကိစ္စအပေါ် တရားလို အဖြစ် ဆောင်ရွက်စေသည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းသို့ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရသူ သည် အကျိုးဆောင်လွှဲအပ်ခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများတွင် ဥပဒေသဘောအရ တရားလိုသည် အစိုးရသာလျှင်ဖြစ်သဖြင့် တိုင်တန်းသူ သေဆုံးသွားသော်လည်း အမှု ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသည်သာမက သေဆုံးသူကိုယ်စား အခြားသူတစ်ဦးကို တရားလိုအဖြစ် အစားထိုးရန်မလို၊ အစားထိုးရန်လည်း ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိ အမှုကို တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာရန်သာ ဖြစ်သည်။ ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှု၌ပင်လျှင် တိုင်လျှောက်သူ တရားလို သေဆုံးပါက အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူ မည်သူမဆို တရားလိုအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်သဘောမဟုတ်ဘဲ အမှုကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါ

(၄) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ဆောင်ရွက်ရန် မူလရုံးက ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ၎င်းက ရှေ့နေကိုယ်စားလှယ်စာ ပေးအပ်၍ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခြင်းသည်လည်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အညီအညွတ်ရှိပေသည်။

တိုင်လျှောက်သူ ဦးလှသိန်းသေဆုံးသဖြင့် ၎င်းနှင့်အတူနေ အစ်မ အရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်မြဝင်းက တရားလိုဘက်မှ အမှုဆက်လက်ဆောင်ရွက် ခွင့်ပြုရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းအပေါ် နှစ်ဘက်ကြားနာပြီးနောက် အမှု စစ်ဆေးနေသည့် မြို့နယ်တရားရုံးက ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လျက် ဥပဒေနှင့်အညီ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာခဲ့ခြင်းသည် ဦးလှသိန်း နေရာ၌ ဒေါ်မြဝင်းကို အစားထိုးရာမရောက်ချေ။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၉၂၊ ၄၉၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမှုနှင့်သက်ဆိုင်သူကို တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ရာ ယင်းအချက်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိခြင်း ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ အပိုဒ်ခွဲ (ဃ) တွင် ပြင်ဆင်မှုဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးကချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးက ဥပဒေနှင့်အညီ ပြန်လည်စိစစ်ရန် ဖွင့်လှစ်သည့်အမှုကို ဆိုလိုသည်ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၄၀ တွင် တရားရုံး တစ်ရုံးရုံးက မိမိ၏ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကိုသုံးစွဲသည့်အခါ ယင်းတရားရုံးရှေ့တွင် မည်သည့် အမှုသည်ကမျှ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်

မရှိစေရဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး သို့ရာတွင် တရားရုံးက သင့်သည်ထင်မြင်လျှင် ဆိုခဲ့သည့်အခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးသည့်အခါ အမှုသည်တစ်ဦးဦးကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ကြားနာနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ပြင်ဆင်မှုအာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သော တရားရုံးသို့ လျှောက်လဲပြောဆိုခွင့်ကို အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အနေဖြင့် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် မရှိသော်လည်း စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးက လျှောက်လဲ ပြောဆိုခွင့်ပြုသည်ကို တားမြစ်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိချေ။ တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ကိုးကားခဲ့သည့် **မောင်ချစ်မြိုင် နှင့် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ (အိဗရာဟင် (ခ) မောင်ကျော်ခင်)**^၅ အမှုတွင် အစိုးရက လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း အရပ်သားတစ်ဦး (Private Person) အနေဖြင့် တရားခံအပေါ် တရားရုံးကချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့် ပေးရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိသူက ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းမပြုသော်လည်း ၎င်းနှင့်အတူ ရိုက်နှက်ခြင်းခံရ၍ ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သူက လျှောက်ထားခြင်းအပေါ် ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ လက်ခံစဉ်းစားနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားရာ ပြင်ဆင်မှုရုံး၏ ကျယ်ပြန့်သည့်အခွင့်အာဏာကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုနှင့်ဆီလျော်ခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

တရားခံက အယူခံဝင်သော အမှုတွင် တရားလိုဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိသော အမှုနှင့် သက်ဆိုင်သူကို ခရိုင်တရားရုံးက အယူခံတရားခံအဖြစ် ပါဝင်ခွင့်ပြုခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ

(၅) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၆၄ (၃၆၆-၃၆၇)။

၂၀၁၃
ကျော်သူမောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

ပုဒ်မ ၄၁၇ အရ အယူခံမှုတွင် အယူခံတရားလိုအဖြစ်ပါဝင်ခြင်းနှင့် သဘာဝမတူညီသည့်အလျောက် ထိုသို့ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကို မှားယွင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ မူလရုံးတွင် တရားလိုအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အယူခံမှု၊ ပြင်ဆင်မှုများတွင် အမှုသည်အဖြစ်လည်းကောင်း ပါဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၉၂ နှင့် စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုများကို ဆင်ခြင်ရန် ပျက်ကွက်သည်ဆိုသော လျှောက်ထားသူ၏တင်ပြချက်ကို လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိချေ။

လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ ဆက်လက်စိစစ်ရပေမည်။

၁၈-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့ညဉ့်နာရီကျော်အချိန်ခန့်က ထိန်ကြီးရွာ၊ ရွာလမ်းရှိ ဗိုလ်မှူးအနီးတွင် ဆိုင်ကယ်ပေါ်ခွထားသော ဦးလှသိန်း၏ လက်၊ ကျောပြင်၊ ဦးခေါင်းတို့အား ကျော်သူမောင်က တစ်တောင်ခန့်ရှိ သံပိုက်လုံး ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကိုင်၍ ရိုက်နှက်ခြင်းအား ဦးစိုးမင်း (လိုပြ-၃) နှင့် မောင်တောက်ထွန်း (လိုပြ-၅) က လရောင် မီးရောင်တို့ဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ကြ သည်။ ကျော်သူမောင်က အချင်းဖြစ်ညတွင် ၎င်းအား ဦးလှသိန်းက တွန်းခဲ့ ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ၎င်းက သံပိုက်လုံးနှင့် ရိုက်နှက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ငြင်းဆို ခဲ့သော်လည်း လွတ်လပ်သော မျက်မြင်သက်သေနှစ်ဦး၏ ထွက်ဆိုချက် အရ ဦးလှသိန်းကို ကျော်သူမောင်က ရိုက်နှက်၍ နာကျင်ဒဏ်ရာများ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ထင်ရှားသည်။

သက်သေခံ (c) ဆေးစာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော ရေဖြူ။

မြို့နယ်ဆရာဝန် ဒေါက်တာပုည (လိပြ-၇) က ဦးလှသိန်း၏ ဝဲဘက်ဂျီစောင်း၊ ဝဲဘက်လက်ဖျံ၊ ဝဲဘက်ပခုံးတို့တွင် ဖူးရောင်ပေါက်ပြည့်မဲဒဏ်ရာများ တွေ့ရှိကြောင်း၊ ၁၉-၁၁-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ဆေးရုံသို့ရောက်လာသော ဦးလှသိန်းအား ဆေးရုံတက်ရန်ပြောသော်လည်း အိမ်ပြန်ချင်သည် ဆိုသဖြင့် Home Leave ဖြင့်ထားကာ အတွင်းလူနာအဖြစ် ဖော်ပြပေး ခဲ့ကြောင်း၊ ၁-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် အဖျားတက်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ပြော၍ ဆေးရုံ၌ လက်ခံကုသခဲ့ကြောင်း၊ ၆-၁၂-၂၀၁၀ ရက် နေ့တွင် အပူချိန် ၁၀၅ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်ရှိလာပြီး သွေးချိုပမာဏ အလွန်အမင်းမြင့်တက်လာသောကြောင့် ထားဝယ်ဆေးရုံသို့ လွှဲပေးခဲ့ရာ ထိုညတွင် သေဆုံးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂

အချင်းဖြစ်ပြီး ၁၈ ရက်အကြာတွင် သေဆုံးခဲ့သည့် ဦးလှသိန်း၏ အလောင်းကို ရင်ခွဲစစ်ဆေးခဲ့သည့် ဒေါက်တာသိမ့်သိမ့်ထွေး၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် သက်သေခံ (ဆ) ဆေးစာတွင် သွေးချိုပမာဏ အလွန်အမင်း မြင့်မားသည့်အတွက် အရေးကြီးကလီစာများ အလုပ်မလုပ်တော့ဘဲ သွေးအဆိပ်ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့် သေဆုံးရကြောင်း ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ၂၈ ရက်အကြာတွင် အလောင်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်စစ်ဆေး ခဲ့သော မှုခင်းဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိခြင်းနှင့် ဦးခေါင်းဘယ်ဘက်ဂျီစောင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိခြင်းတို့ သည် သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းရင်းနှင့် ဆက်စပ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ရာ မူလရုံးနှင့် အယူခံ၊ ပြင်ဆင်တရားရုံးတို့က ဆရာဝန် ၃ ဦးတွင် ပို၍ အတွေ့အကြုံရှိသော မှုခင်းဆရာဝန် ဒေါက်တာနေလွင်အေး၏ ထွက်ဆိုချက် ကို အလေးထားသုံးသပ်ကာ ကျော်သူမောင်အား အပြင်းအထန် နာကျင်

၂၀၁၃

ကျော်သူမောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ၀၂၂

စေမှု၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ ဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ကျော်သူမောင်က ရိုက်နှက်ရာတွင်အသုံးပြုခဲ့သည့် သံပိုက်လုံးသည် အမှုတွင် သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် တင်သွင်းနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ ဦးလှသိန်းက တိုင်တန်းခဲ့သော်လည်း ရဲက အရေးမပိုင်မှုအဖြစ် တရားရုံးသို့ လွှဲပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၃ အရ အရေးယူစစ်ဆေးခဲ့သောအမှုတွင် သံပိုက်လုံးကို သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် မတင်ပို့နိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယင်းအချက်ကြောင့် ဦးလှသိန်းရရှိသော နာကျင်ဒဏ်ရာများနှင့် မျက်မြင်သက်သေထွက်ဆိုချက်များကို မျက်ကွယ်ပြုရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျော်သူမောင်က သံပိုက်လုံးဖြင့် ရိုက်နှက်၍ ဦးခေါင်း၊ ဂျှိစောင်းတို့တွင် ဖူးရောင်ပေါက်ပြဲ ညှိမဲဒဏ်ရာများရရှိခဲ့သော ဦးလှသိန်းသည် ၁၈ ရက်အကြာတွင် ခေါင်းကိုက်၊ အဖျားတက်၍ သွေးချိုပမာဏမြင့်တက်ခြင်းတို့ကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည်တွင် မှုခင်းဆရာဝန် ဒေါက်တာနေလွင်အေးက ဦးခေါင်းဒဏ်ရာများသည် သေသူ သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းနှင့် ဆက်စပ်နိုင်ကြောင်း ထွက်ဆိုခဲ့ရာ ယင်းဒဏ်ရာသည် သေသူအား မုချသေစေသည့် ဒဏ်ရာများဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာသော်လည်း သေသူအား အပြင်းအထန်နာကျင်စေတန်ရာသည်ကို သိလျက်နှင့်ပြုလုပ်၍ ရရှိသောဒဏ်ရာများဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူရပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၂၅ အရ ထောင်ဒဏ် ၃ နှစ်ကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းပြုခဲ့သော

ထားဝယ်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းကို အတည်ပြုခဲ့သည့်
 ထားဝယ်ခရိုင်တရားရုံးနှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
 တို့၏ အမိန့်များသည် မှန်ကန်မှုတခြင်းမရှိဟူ၍ မဆိုသာချေ။
 ထို့ကြောင့် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၃
 ကျော်သူမောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ၂